

U Splitu, 19. ožujka 2026. godine

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6
21000 Split

za

Visoki trgovački sud
Republike Hrvatske

Poslovni broj: St-372/2025

Stečajni dužnik: TIM-PUTEVI d.o.o. u stečaju, Grubine, Općina
Podbablje, Vukovarska ulica 8, OIB:
39620744214

Vjerovnik: LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna
podružnica za građenje, Markov put 65, 21 000
Split, OIB: 13302498269, zastupano po
opunomoćeniku Borisu Bulju, odvjetniku u
Odvjetničkom društvu BULJ & SRDELIĆ d.o.o.
sa sjedištem u Splitu, Hrvatske mornarice 1F, OIB:
12772307711,

ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA

Punomoć u spisu

I. Uvodno

Dana 09. ožujka 2026. godine Trgovački sud u Splitu donio je Rješenje kojim se ukida odluka vjerovnika sa izvještajnog ročišta od 6. ožujka 2026. kojom je odbijen prijedlog za nastavkom parničnih postupaka u kojima je stečajni dužnik stranka prema izvješću stečajnog upravitelja od 19. veljače 2026. i to predmeta pod poslovnim brojem Ovr-19138/2025 i P-326/2023.

II.   Žalba

U ostavljenom zakonskom roku, stečajni vjerovnik LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna podružnica za građenje (*dalje u tekstu kao: „Vjerovnik“*) podnosi žalbu protiv pobijanog rješenja zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka USRH, 84/08, 96/08 - Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 - u daljnjem tekstu: ZPP) u svezi s člankom 10. Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15, 104/17, 36/22, 27/24 - u daljnjem tekstu: SZ) i to zbog:

- bitne povrede odredaba postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i
- pogrešne primjene materijalnog prava;

Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud zauzima stajalište da je odluka skupštine vjerovnika, kojom je odbijen prijedlog za nastavak postupaka Ovr-19138/2025 i P-326/2023, protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika u smislu članka 108. Stečajnog zakona pri čemu sud takav zaključak temelji na ocjeni da je navedena odluka donesena odlučujućim glasovima relativno većinskog vjerovnika LUDWIG PFEIFFER ADRIA GmbH, Glavna podružnica za građenje, koji da je ujedno protivna stranka stečajnog dužnika u predmetu Ovr-19138/2025, pa da je time onemogućeno da eventualna tražbina stečajnog dužnika, u slučaju uspjeha u tom postupku, postane dijelom stečajne mase.

Međutim, Vjerovnik se ne može složiti s takvim stajalištem prvostupanjskog suda smatrajući da navedeno stajalište nije utemeljeno kako na činjeničnom stanju spisa tako ni na mjerodavnim odredbama zakona.

III.   Pogrešno pravno shvaćanje o ugrozi zajedničkih interesa stečajnih vjerovnika

Tumačenje prvostupanjskog suda prema kojem je predmetnom odlukom vjerovnika donesenom na izvještajnom ročištu ugrožen zajednički interes stečajnih vjerovnika suviše je restriktivno i općenito, budući da u pobijanom rješenju nisu navedeni ni obrazloženi konkretni razlozi iz kojih bi takva protivnost zajedničkom interesu proizlazila, kao ni konkretne posljedice predmetne odluka za daljnji tijek stečajnog postupka i stanje stečajne mase.

S tim u vezi, prvostupanjski sud je odluku skupštine vjerovnika ukinuo prvenstveno zato što je odlučujući glas protiv nastavka postupaka dao Vjerovnik koji je ujedno i protivna stranka stečajnog dužnika u jednom od postupaka.

No sama ta okolnost nije dovoljna za zaključak da je donesena odluka protivna zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika jer je za takav zaključak bilo potrebno prethodno utvrditi da bi nastavak predmetnih postupaka bio stvarno koristan, financijski održiv i ekonomski opravdan za stečajnu masu, a što prvostupanjski sud nije učinio.

Naime, stečajni postupak počiva na načelu kolektivnog namirenja vjerovnika i upravo vjerovnici imaju ovlaštenje odlučivati o pitanjima koja se tiču gospodarske svrhovitosti, financijske opravdanosti i daljnjeg tijeka unovčenja i zaštite stečajne mase.

U smislu navedenoga, nije dovoljno općenito i generalno navesti da bi eventualnim nastavkom nekog spora stečajni dužnik možda mogao uspjeti i ostvariti određenu tražbinu već je za ocjenu da li je odluka vjerovnika protivna zajedničkom interesu svih vjerovnika potrebno uzeti u obzir cjelokupni kontekst i tijekom stečajnog postupka. Osobito je potrebno uzeti u obzir koliko bi iznosili očekivani troškovi pojedinog postupka, utvrditi sredstva stečajne mase iz koje bi se troškovi financirali, vjerojatnost uspjeha u postupcima kao i rizici dodatnih troškova u slučaju neuspjeha te u konačnici kolika bi bila stvarna korist za stečajnu masu odnosno da li bi nastavak takvih postupaka realno pridonio svrsi stečajnog postupka i namirenju vjerovnika.

Upravo navedene konkretne okolnosti prvostupanjski sud nije utvrdio niti ih je valjano cijenio a što je bilo nužno za donošenje pravilne odluke.

Pored toga, u pogledu same strukture glasovanja potrebno je uzeti i u obzir kako su za prijedlog odluke o nastavku predmetnih postupaka glasovali vjerovnici koji zajedno raspolazu s ukupno 130.922,77 glasova, što predstavlja svega 20,98 % ukupno zastupljenih glasova na predmetnom ročištu. Već iz same strukture provedenog glasovanja razvidno je da među vjerovnicima nije postojala jasna i pretežita volja za nastavak navedenih postupaka a što dodatno potvrđuje da se ne može olako prihvatiti zaključak prvostupanjskog suda kako je predmetnom odlukom nužno povrijeđen zajednički interes stečajnih vjerovnika, budući da bi se, da je nastavak tih postupaka doista bio očito i nedvojbeno u njihovom interesu, takva zainteresiranost morala jasno odraziti i na sam ishod glasovanja.

Slijedom navedenoga, zaključak prvostupanjskog suda da je riječ o odluci vjerovnika protivnoj zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika samo iz razloga postupanja Vjerovnika, proizvoljan je i ne proizlazi iz potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja jer upravo suprotno, odluka vjerovnika donesena je radi izbjegavanja neizvjesnih i potencijalno visokih troškova postupaka te radi sprječavanja daljnjeg financijskog opterećivanja stečajne mase.

Dodatno se ističe kako pobijano rješenje neosnovano, bez potrebne diferencijacije i bez posebne analize, postupke Ovr-19138/2025 i P-326/2023 stavlja u isti činjenični i pravni okvir, što bitno utječe na pravilnost i zakonitost obzirom da

prvostupanjski sud svoju odluku u suštini temelji isključivo na tvrdnji da je Vjerovnik imao osobni interes spriječiti nastavak postupka jer je protivna stranka stečajnog dužnika u predmetu Ovr-19138/2025.

Međutim, pritom prvostupanjski sud u potpunosti zanemaruje da Vjerovnik nije stranka u postupku P-326/2023, slijedom čega iz pobijanog rješenja uopće ne proizlazi na temelju kojih je okolnosti sud zaključio da bi odluka o odbijanju nastavka tog postupka bila protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

Zbog navedenoga, zaključak prvostupanjskog suda, koji bez potrebnog razlikovanja oba postupka izvodi jedinstvenu ocjenu o navodnoj protivnosti zajedničkim interesima vjerovnika, ukazuje se kao paušalan, nedostatno obrazložen i bez uporišta u utvrđenim činjenicama.

IV. Financiranje i podmirenje troškova postupaka

Nadalje, sa aspekta zajedničkog interesa vjerovnika u slučaju nastavka postupka posl. broj: Ovr-19138/2025 kao i P-326/2023, otvara se pitanja na koji način bi se financirali troškovi navedenih postupaka posebice imajući u vidu prijavu činjenice nedostatnosti stečajne mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase.

Naime, razumno je očekivati da bi nastavak navedenih postupaka zahtijevao provođenje dokaznih radnji, uključujući najmanje građevinsko i financijsko vještačenje, a što za sobom nužno povlači obvezu predujmljivanja znatnih troškova za potrebe provođenja istih obzirom da se stečajni dužnik u navedenim postupcima nalazi u procesnom svojstvu tužitelja što implicira da je upravo na njemu teret dokazivanja u smislu mjerodavnih odredaba ZPP-a. Navedenim troškovima potrebno je pridodati i očekivane troškove zastupanja od strane odvjetnika.

Radi se o odlučnim činjenicama bez kojih nije moguće zaključivati o tome da li je nastavak postupka u zajedničkom interesu vjerovnika jer ako je za nastavak postupka potrebno dodatno i znatno financijsko opterećenje stečajne mase, što u konkretnoj situaciji zasigurno je slučaj, tada odluka vjerovnika da se takav postupak ne nastavlja ne može biti kvalificirana kao odluka protivna zajedničkom interesu vjerovnika, nego upravo kao odluka donesena s ciljem zaštite stečajne mase i izbjegavanja daljnjeg neizvjesnog trošenja sredstava.

Štoviše, čak i kada bi postojali vjerovnici zainteresirani za nastavak takvog postupka, razumno je i opravdano stajalište da bi nastavak trebao biti uvjetovan predujmljivanjem troškova od strane zainteresiranih vjerovnika, a ne prebacivanjem tog rizika na stečajnu masu u cjelini. Sa navedenim načinom i modalitetom nastavka postupka Vjerovnik je bio suglasan no o tome je propušteno odlučivati na predmetnom ročištu.

Sve navedeno prvostupanjski sud u pobijanoj odluci uopće nije razmatrao već je kvalifikaciju o tome da se radi o odluci protivnoj interesu stečajnih vjerovnika donio isključivo rigidnim tumačenjem da bi takva odluka bila rezultat glasovanja relativnog većinskog vjerovnika koji da je protivnik u postupku Ovr-19138/2025, a bez da je pri tome uzeo u obzir financijske posljedice daljnjih vođenja i nastavka navedenih postupaka kao i izvore sredstava iz kojih bi se isti financirali.

V. Zaključno

Rezimirajući sve navedeno, još jednom se ističe kako stav prvostupanjskog suda izražen u pobijanom rješenju nije pravilan iz razloga što prvostupanjski sud svoju odluku temelji na restriktivnom i pojednostavljenom tumačenju pojma zajedničkog interesa stečajnih vjerovnika, pri čemu odlučnu važnost daje okolnosti da je Vjerovnik protivna stranka stečajnog dužnika u jednom od predmetnih postupaka, dok pritom propušta utvrditi i ocijeniti sve okolnosti koje su za takvu odluku bile bitne.

Posebice je bitno naglasiti da prvostupanjski sud nije utvrdio iz kojih bi se sredstava financirao nastavak postupaka, nije cijenio troškove koje bi njihovo daljnje vođenje proizvelo za stečajnu masu sve u korelaciji s prijavom nedostatne stečajne mase od strane stečajnog upravitelja.

Također, obrazloženjem pobijanog rješenja ostaje nejasno iz kojeg razloga bi odluka o odbijanju prijedloga za nastavak postupka P-326/2023 i s tim u vezi protivljenje Vjerovnika bila protivna zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika.

Slijedom svega navedenoga, predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da uvažavajući sve navedeno u ovoj Žalbi, ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Za Vjerovnika: